

Dr. Papp Sándor (1923-2006)

Ismét fájdalmas veszteség érte a magyar sebésztársadalmat. Dr. Papp Sándor, az Ér- és Szívsebészeti Klinika nyugalmazott egyetemi tanára hosszú betegség után 2006. július 18-án elhunyt. Papp professzor távoztával szinte valamennyi érsebész egykori tanítómesterét veszítette el.

Papp Sándor Erdély szülötte volt, 1923. november 1-jén született Olthalmágyon. Szinte páratlan ismeretanyagát, kultúráját, kritikus gondolkodásmódját a híres nagyenyedi Bethlen kollégiumi diákevekben csiszolta, majd 1941-ben beiratkozott a kolozsvári Bolyai Egyetem Általános Orvosi Karára. Tanulmányait a háború megszakította. Medikusként a harci sérülések ellátásában szerzett tapasztalatai és veleszületett sebészi képességei már igen korán e pályára predesztinálták. A háború után szülőföldjétől, családjától elszakadva Budapesten maradt és igen szerény körülmények között folytatta orvosi tanulmányait.

Sebészi pályáját a Budapesti Orvostudományi Egyetem II. sz. Sebészeti Klinikáján a Baross utcában kezdte. Érdeklődése hamarosan az érsebészet felé fordult. Az '50-es évek elején Stefanics, Ránky, Görgö mellett a szakma megalapítói között találjuk, egyidőben a Városmajor utcai érsebészet kialakulásával, amelyet Soltész Lajos és Szabó Imre tevékenységének köszönhetünk. 1957. márciusában került Papp Sándor is a Városmajor utcai klinikára, új lendületet adva az érsebészeti munka fejlődésének. 1964-ben a Magyar Sebész Társaságon belül egyike volt az Angiológiai Szakcsoport, majd 1966-ban a Magyar Angiológiai Társaság megalapítóinak.

Kiváló francia nyelvismeretének köszönhetően 1967-ben három hónapos tanulmányutat tehetett Strassbourghban, ahol Kieny professzor mellett a jelentős eredményeket felmutató francia érsebészet módszereit sajátíthatta el. Ennek köszönhetően számos új műtéti technikát honosított meg. A szűkös technikai feltételek ellenére elsőként végzett 1969-ben aorto-bifemorális bypassst és carotis endarteriectomiát hazánkban. 1976-tól az Ér- és Szívsebészeti Klinika igazgatóhelyetteseként, a tudományos társaság vezetőségi tagjaként és a szakvizsga bizottság tagjaként, majd elnökeként jelentős szerepet játszott a magyar érsebész képzésben és a szakmai színvonal jelenlegi kialakulásában.

Papp Sándor sebészi képességei, bimanuális technikai készsége, szakmai tájékozottsága, műtéti improvizációi bámulatos megoldásokra tették képessé, amelyek általa válhattak rutin megoldásokká. Szakmai érdemeit a Magyar Sebész Társaság Balassa Emlékelőadással, a Magyar Angiológiai és Érsebészeti Társaság Soltész Emlékelőadással honorálta. 76 éves koráig operált.

Nem törekedett olesó népszerűsége. Szarkasztikus humora, távolságtartó egyénisége miatt kevesen élvezhették társaságában csillogó intellektusát, hegedűjátékát. Előrehaladó életkorával egyre derűsebbé vált, a reá jellemző távolságtartás elhalványult. A szakmai fórumoktól lassan visszavonulva egyre inkább súlyos betegsége, műtétei töltötték ki utolsó éveit.

Papp professzor halálával a magyar sebészet és érsebészet egyik jelentős egyénisége távozott. Emlékét megőrizni kötelességünk.

Az Ér- és Szívsebészeti Klinika orvosai